

prof. JUDr. HELENA VÁLKOVÁ, CSc.
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. MSP-133/2014-OD-SPZ/3

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Věc: obviněný J. S. a obviněný JUDr. O. K. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

1. trestní spis Městského státního zastupitelství v Praze, sp. zn. 1 KZV 11/2013 (u Městského soudu v Praze vedeno pod sp. zn. 4 T 16/2013)
2. kopie záznamu o prověrce ze dne 25. 9. 2012 (ze spisu Městského státního zastupitelství v Praze, sp. zn. 1 KZN 49/2011, jenž je součástí dozorového spisu téhož státního zastupitelství, sp. zn. 1 KZV 11/2013)

Podle § 266 odst. 1 tr. ř. podávám ve prospěch obviněných J. S. a JUDr. O. K.

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 19. 4. 2013, č. j. 1 KZV 11/2013-34, jímž byly jako nedůvodné podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuty stížnosti obviněných J. S. a JUDr. O. K., směřující proti usnesení policejního komisaře Policie ČR, Krajského ředitelství hl. m. Prahy, Služby kriminální policie a vyšetřování, 5. OOK (dále jen „policejní orgán“) ze dne 11. 1. 2013, č. j. KRPA-176/TČ-2011-000075, kterým bylo podle § 160 odst. 1 tr. ř. zahájeno jejich trestní stíhání.

Usnesením policejního orgánu ze dne 11. 1. 2013, č. j. KRPA-176/TČ-2011-000075, bylo podle § 160 odst. 1 tr. ř. zahájeno trestní stíhání:

1. obviněného J. S. pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1 a odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že

„dne 4. 10. 2010 se S. dostavil do advokátní kanceláře JUDr. V. Š., společně s JUDr. O. K., který mu JUDr. Š. doporučil, s žádostí o uzavření smlouvy o úschově finančních prostředků, s čímž JUDr. Š. i na základě předchozí osobní známosti JUDr. K. souhlasil, a téhož dne S. podepsal v kanceláři notářky JUDr. E. N. jako předseda představenstva za společnost S. G. C, a. s., (jako „beneficiet“) se společností B., s. r. o., zastoupenou jednatelem D. Ř. (jako „složitel“) a JUDr. V. Š., advokátem, (jako „schovatel“) „Smlouvu o úschově“ (dále jen „smlouva“), kterou S. přinesl do kanceláře notářky již vypracovanou, kdy v souladu se zněním této smlouvy JUDr. Š. následně převzal na svůj účet, vedený u Č. S., a. s., od jednatele společnosti B., s. r. o., D. Ř. do úschovy finanční prostředky ve výši 850.000 Kč, přičemž dne 7. 10. 2010 předložil S. JUDr. Š. v jeho kanceláři dokument

nazvaný „Žádost o vyplacení“ ze dne 7. 10. 2010, opatřený padělaným podpisem jednatele společnosti B., s. r. o., D. Ř., v úmyslu sebe obohatit a vylákat tak od JUDr. Š. u něj složenou úschovu, ačkoliv věděl, že schovatel zastoupený D. Ř. tento dokument nepodepsal a ani nedal souhlas s vyplacením jím uložených finančních prostředků, čímž uvedl v omyl JUDr. Š. a způsobil tak poškození společnosti B., s. r. o., zastoupené jednatelem D. Ř., škodu ve výši 850.000 Kč;

2. obviněného J. S. pro pokus zvlášť závažného zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 a § 209 odst. 1 a odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, resp. obviněného JUDr. O. K. pro účastenství formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku na pokusu zvlášť závažného zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 a § 209 odst. 1 a odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, jichž se měli dopustit tím, že

„dne 6. 10. 2010 se S. opětovně dostavil do advokátní kanceláře JUDr. V. Š. společně s JUDr. O. K. a žádostí o uzavření další smlouvy o úschově finančních prostředků, s čímž JUDr. Š. opět souhlasil, a téhož dne S. podepsal jako předseda představenstva za společnost S. G. C., a. s., (jako „kupující a složitel“) s JUDr. V. Š., advokátem, (jako „schovatel“) v kanceláři notářky JUDr. E. N. a následně se společností R., s. r. o., zastoupenou jednatelem Zdeňkem Fridrichem (jako „prodávající a příjemce“) v advokátní kanceláři JUDr. Z. R. „Smlouvu o úschově peněžních prostředků (dále jen „smlouva“), která byla formulována tak, že JUDr. Š. měl od S. dne 22. 9. 2010 převzít do úschovy finanční prostředky ve výši 6.000.000 Kč, ačkoliv tyto finanční prostředky u JUDr. Š. nikdy nesložil, a následně S. předal JUDr. V. z advokátní kanceláře V., S., P., v úmyslu vylákat od JUDr. Š. u něj údajně uloženou úschovu, což měl od počátku v úmyslu, dokument ze dne 22. 9. 2010, nazvaný „Potvrzení“, jehož obsahem je údajné potvrzení ze strany JUDr. Š., že společnost S. G. C., a. s., má u něho zřízenou advokátní úschovu ve výši 6.000.000 Kč, který však vyhotovil S. a podepsal JUDr. O. K. jako i. s. JUDr. Š., a to bez jeho vědomí a souhlasu s úmyslem napomoci S. ve vylákání výše uvedené úschovy, a dokument nazvaný „Věc: Vrácení půjčky“, kterým dává souhlas s uvolněním finanční částky ve výši 2.500.000 Kč z advokátní úschovy JUDr. Š. ve prospěch společnosti V. T. na účet č..., kdy na základě těchto dokumentů vyzvala dne 4. 10. 2010 společnost O. I. Inc. (v zastoupení JUDr. Voršílky) JUDr. Š. k vyplacení finančních prostředků ve výši 6.000.000 Kč a dne 11. 10. 2010 fyzická osoba V. T. (taktéž v zastoupení JUDr. V.) JUDr. Š. k vyplacení finančních prostředků ve výši 2.500.000 Kč, to vše, ačkoliv věděl, že JUDr. Š. žádné finanční prostředky od společnosti S. G. C., a. s., neobdržel a že „Potvrzení“ ze dne 22. 9. 2010 nevyhotovil JUDr. Š., ale S. sám společně s obv. JUDr. K., který toto potvrzení opatřil razítkem a svým podpisem v údajném zastoupení JUDr. Š., čímž se pokusil i za pomoci JUDr. K. uvést v omyl JUDr. V. Š., advokáta, a způsobil mu tak škodu ve výši 6.000.000 Kč.

Toto usnesení napadli oba obvinění včas podanými stížnostmi, jež pak byly jako nedůvodné podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuty usnesením státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 19. 4. 2013, č. j. 1 KZV 11/2013-34.

Usnesením státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 19. 4. 2013, č. j. 1 KZV 11/2013-34, byl porušen zákon v ustanoveních § 146 odst. 2 písm. a), § 147 odst. 1 a § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř., a to v neprospěch obviněných J. S. a JUDr. O. K.

Podle § 146 odst. 2 písm. a) tr. ř. platí, že o stížnosti proti usnesení policejního orgánu rozhoduje státní zástupce, který vykonává nad přípravným řízením dozor, ledaže by šlo o usnesení, k němuž dal tento státní zástupce souhlas nebo pokyn – pak by o stížnosti rozhodoval nadřízený státní zástupce.

Podle § 147 odst. 1 tr. ř. při rozhodování o stížnosti přezkoumá nadřízený orgán

a) správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel podat stížnost, a

b) řízení předcházející napadenému usnesení.

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. nadřízený orgán zamítne stížnost, není-li důvodná.

Na č. 1. 129–131 trestního spisu je založeno usnesení státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 16. 7. 2012, č. j. 1 KZN 49/2011-57, jímž bylo ke stížnosti poškozeného JUDr. V. Š. podle 149 odst. 1 tr. ř. zrušeno usnesení policejního orgánu ze dne 30. 3. 2012, č. j. KRPA-176/TČ-2011-000075, kterým policejní orgán věc podezření z pokusu zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 a § 209 odst. 1, 5 tr. zákoníku, jehož se ke škodě tohoto poškozeného měli dopustit J. S. a JUDr. O. K., podle § 159a odst. 1 tr. ř. odložil, přičemž podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. bylo policejnímu orgánu uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl; v rámci odůvodnění tohoto usnesení (závěrečná pasáž na str. 3 usnesení) pak státní zástupkyně vyslovila názor, že je dáno důvodné podezření, že se J. S. dopustil pokusu zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 a § 209 odst. 1 a odst. 5 písm. a) tr. zákoníku a je tudíž na místě postup podle § 160 odst. 1 tr. ř., tedy zahájení jeho trestního stíhání.

V závěru záznamu o prověrce vyšetřovacího spisu ze dne 25. 9. 2012, č. j. 1 KZN 49/2011-64, pak státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze konstatovala, že po opatření dalšího důkazu (písmoznaleckého znaleckého posudku) „bude rozhodnuto o dalším postupu, kdy lze předpokládat postup dle § 160 odst. 1 tr. ř.“; současně byla lhůta k prověřování prodloužena do 30. 12. 2012.

Poté již následovalo výše citované usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání obviněných J. S. a JUDr. O. K.

„Pokynem“ ve smyslu § 146 odst. 1 písm. a) tr. ř. je přitom třeba rozumět jakýkoli projev vůle státního zástupce vůči policejnímu orgánu, směřující k tomu, aby ten určitým způsobem konal; „souhlasem“ ve smyslu téhož ustanovení pak je třeba rozumět rovněž jakýkoli projev státního zástupce vůči policejnímu orgánu, jímž se mu dává najevo, že bude-li postupovat určitým způsobem, stane se tak v souladu s názorem státního zástupce.

Na označení takového aktu, resp. na jeho formě přitom nezáleží (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 25. 8. 2009, sp. zn. 4 Tz 46/2009, ze dne 16. 7. 2013, sp. zn. 7 Tz 32/2013, ze dne 23. 1. 2013, sp. zn. 5 Tz 94/2012, ze dne 19. 2. 2013, sp. zn. 4 Tz 2/2013, ze dne 19. 6. 2013, sp. zn. 8 Tz 5/2013, ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 4 Tz 113/2008, a ze dne 17. 4. 2013, sp. zn. 3 Tz 11/2013).

Výše citované pasáže jednak z usnesení státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 16. 7. 2012, č. j. 1 KZN 49/2011-57, jednak ze záznamu o prověrce vyšetřovacího spisu, sepsaného touž státní zástupkyní dne 25. 9. 2012 pod č. j. 1 KZN 49/2011-64, pak je třeba považovat z hlediska svého faktického obsahu ne snad za výslovný pokyn pro zahájení trestního stíhání J. S. pro konkrétně popsany a právně kvalifikovaný skutek, ale zcela jistě za předem vyslovený souhlas s tím, že překročí-li policejní orgán k zahájení jeho trestního stíhání, bude s tím státní zástupkyně srozuměna.

Ve výše citovaných pasážích odůvodnění usnesení a záznamu o prověrce vyšetřovacího spisu je sice jako ten, jehož trestní stíhání má být zahájeno, zmiňován pouze J. S. a nikoli také JUDr. O. K.; ten je ovšem následně stíhán jako účastník (pomocník) na části trestného jednání, přičítaného obviněnému J. S., jeho trestní stíhání je tedy de facto odvozeno od trestního stíhání obviněného J. S. (tzv. akcesorita účastenství).

Je tedy na místě uzavřít, že o stížnostech obviněných J. S. a JUDr. O. K. proti usnesení policejního orgánu o zahájení jejich trestního stíhání ze dne 11. 1. 2013,

č. j. KRPA-176/TČ-2011-000075, příslušelo rozhodnout státnímu zástupci Vrchního státního zastupitelství v Praze a nikoli státní zástupkyni Městského státního zastupitelství v Praze.

S ohledem na shora uvedené proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud:

1. podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že usnesením státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 19. 4. 2013, č. j. 1 KZV 11/2013-34, byl porušen zákon v ustanoveních § 146 odst. 2 písm. a), § 147 odst. 1 a § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř., a to v neprospěch obviněných J. S. a JUDr. O. K.;
2. podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadené rozhodnutí zrušil a aby zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu;
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř. a státnímu zástupci Vrchního státního zastupitelství v Praze přikázal, aby o věci dále jednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [4 Tz 25/2014](#)